

Vrijheid – vlog

Lezen: Galaten 5:13-26

Tekst voor de preek:

Galaten 5: ¹³Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om uw eigen verlangens te bevredigen, maar dien elkaar in liefde.

Preek

Lieve mensen,

Morgen is het 4 mei. De vlaggen gaan halfstok. En al kunnen we niet massaal naar de Dam of de Waalsdorpervlakte. Ook niet naar één van de herdenkingen in Rotterdam. Toch hoop ik dat zoveel mogelijk mensen 2 minuten stil zijn. En stil staan. Vrijheid kost altijd opoffering. En soms is het offer heel groot.

Daar wordt trouwens nu ook over gesproken. Er gaan stemmen op dat in deze Coronacrisis, dat in deze crisis ouders zich zouden moeten opofferen voor hun kinderen en kleinkinderen. De economische verstilling gaat voor de toekomst zoveel impact hebben. Er gaat zoveel vrijheid, ruimte, er gaan zoveel mogelijkheden verloren. Dat we maar beter wat minder beschermend kunnen zijn voor de kwetsbaren. Als ze dan ziek worden en eventueel sterven. Dan is dat de opoffering die ze brengen voor de vrijheid van hun nageslacht. Zo klinkt de mening van sommigen.

Dat is nog eens wat anders dan het offer dat velen al eerder zo zwaar vonden. Een offer vanwege het stikstofprobleem. Dat je de maximumsnelheid naar 100 kilometer per uur terugschroefde. Eén van de pijnlijkste maatregelen werd dat toen door sommige politici genoemd. Want dat is aantasting van je individuele vrijheid. Maar om de toekomst te waarborgen moest het. Een offer dat maar moeilijk te brengen is, vonden ze toen. Het lijkt wel een overweging uit een andere wereld.

Want nu zegt onze premier: de vrijheid van de één mag niet ten koste gaan van de gezondheid van de ander. Dat is bijna onze tekst. Bijbels. Realistisch dus. Vrijheid die ten koste van anderen gaat, is geen vrijheid. En wil je vrijheid waarborgen voor iedereen, dan moet iedereen offers brengen.

Dus eerst dodenherdenking. Dan pas bevrijdingsdag. Eerst Goede vrijdag. Dan pas Pasen. Jezus maakt op die donkere dag ruimte voor nieuwe vrijheid van de mens. Hij rekent af met de grote boosdoener. Verslaat de duivel. Juist door tot het uiterste te dienen en lief te hebben. Hij offert zich op aan Gods droom: niet verstoord door zonde, omgaan met mensen. Zonder barrières. Ultieme vrijheid.

Dat is wat Paulus ook bespreekt in Galaten. Vrijheid gaat niet zonder opoffering. Dat is trouwens wat anders dan dat de overheid die opoffering voorschrijft of zelfs afdwingt. Kijk, veel mensen houden die anderhalve meter afstand, omdat ze anders een boete krijgen. 390 Euro is heel wat! Maar dat is geen vrijheid. Zo werkt God ook niet. Hij dwingt niets af. Maar laat wel zien: wie echt vrij is, die *kiest* er voor om een ander de ruimte te geven. Om de ander in liefde te dienen. Waarom werkt dat zo? Dat is omdat je je plek niet meer hoeft te bevechten of verdedigen. Je bent helemaal vrij, dus voel je je niet bedreigd. Niet vastgezet. Niet gedwongen.

Dit is daarvoor nodig: dat je jezelf dus leert zien door Gods ogen. Je bewust van de roeping, die God in je leven heeft. De droom, die hij in jouw leven wil waarmaken. Paulus schrijft het: je bent geroepen om vrij te zijn. Je bent bestemd voor ruimte. Je bent geschapen om frank en vrij in deze wereld te leven. Door de opoffering van Jezus is dat werkelijkheid geworden. Je krijgt de mogelijkheid voor vrijheid. God faciliteert, nee: God *creëert* ruimte in jouw leven. Hij heeft je werkelijk bevrijd. Bevrijd van druk, van prestatiedwang. Bevrijd van angst om je positie te verliezen. Bevrijd door je te aanvaarden zoals je bent. En je alle ruimte te geven om jezelf te ontwikkelen. Je zonden achter je te laten. Dat is wat God in Jezus aan je aanreikt.

En zijn Geest wil je helpen om jezelf zo te zien. Bevrijd. En om dan ook zo te leven. Dan maak je je eigen wil ook ondergeschikt aan wat God je wil geven. Paulus schrijft: als je je eigen verlangens volgt, dan strijdt dat met Gods vrijheid. Eigen verlangens omschrijft hij als impulsen. Zo blijkt uit het Grieks. En die komen niet uit innerlijke vrijheid, maar door uiterlijke en ook innerlijke dwang. Het *moet* op de een of andere manier. Je geeft er automatisch aan toe.

Wat Jezus graag wil is dat je een ánder automatisme aanleert. Dat je vanuit jezelf uit bent op liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Dat is vrucht van de Geest. Maar dat is ook echte vrijheid. Dan ga je niet voor je eigen verlangens. Nou, sterker nog, dan veranderen je verlangens. Langzaam maar zeker wil je de ander dienen in liefde.

Is dat dan opoffering? In eerste instantie voel je dat misschien wel zo. Maar hoe meer je het in praktijk brengt, hoe vrijer je je gaat voelen. Vrij om te dienen. Nogmaals: omdat jij je veilig weet bij God. Aanvaard in liefde. Daardoor kun je ruimte maken voor anderen. Zonder oordeel je naaste nabij zijn. Liefhebben en dienen.

Dat is de vrijheid die de Geest wil geven. Dan voel je je niet gedwongen. Maar ga je Jezus volgen in het dienen van de mensen om je heen. Die je dan dus ook in de vrijheid laat delen. Dat is waar Rotterdam, ook in Coronatijd, schreeuwend behoefte aan heeft.

Amen